

A Pallas Fórum szeptemberi számának első oldalán dr. Borisza Gyula szerkesztőbizottsági elnök hódoló interjúban mutatja be a Pallas Lap- és Könyvkiadó Vállalat új vezérigazgatóját, a Hírlapkiadó Vállalat új vezetőjét. A 8. oldalon Horti József vezérigazgató megbízza dr. Borisza Gyulát a Pallas által alapított kft.-k, rt.-k és leányvállalatok összes iratának megtekintésére és összegyűjtésével. Az utolsó, 16. oldalon dr. Borisza Gyula *Vállalati rendszerváltás* címmel programnyilatkozatot tesz közvé: „Nemcsak vállalati, de országos érdek is, hogy legyen az új hatalomnak saját sajtója, saját kiadója és saját lapjai, mert ezek nélkül az anarchia elkerülhetetlen, és a kormány munkájáról, terveiről a lakosságot gyorsan és korrekten

Interpelláció helyett

tájékoztatni, az eseményeket reálisan és kedvezően kommentálni elképzelhetetlen.” Mivel fent említett kiadvány a Pallas Lap- és Könyvkiadó Vállalat dolgozói, tehát írogató-olvasgató emberek számára készül, először az a kérdés tolul fel, hogy nem kellene-e a szerkesztőbizottság elnökének még programcikkei megfogalmazása előtt tájékozódnia azokról a nehézségekről, amelyeket egy-egy hosszabb mondat megfogalmazása okozhat. A második kérdés, amelyet az idézett mondat felvet, etikai természetű: a hatalom sajtójának „reálisan és kedvezően” kell kommentálnia az eseményeket. Ez a követelmény olykor teljesíthető,

de mit tegyen az újságíró, ha valamely esemény reális kommentárja kedvezőtlen következtetésekre csábítana? Ez klasszikus erkölcsi dilemma, a kötelességek konfliktusának szokták nevezni. Reális legyen ilyenkor a kommentár, vagy inkább kedvező?

Cikkére dr. Borisza Gyula az utolsó mondatral teszi fel a koronát: „A vállalatok, intézmények vezetésének birtoklásáért folyó harc legalább annyi energiát, áldozatvállalást és olyan kemény küzdelmet kíván a résztvevőktől, mint az országgyűlési választások megnyeréséért vívott versenyek (sic!!! E. I.) voltak.”

Tisztelt Antall József és ugyanolyan tisztelt Kónya

Imre, kérem, ne intézzék el ezt a reflexiómat azzal, hogy a választásokra sandítva írom. Lényegét nem is én írtam, hanem egy olyan ember, akinek szava nyilván hitelesebben cseng az önök fülében: dr. Borisza Gyula. Ha képviselő volnék, most interpelláció formájában kérdezném meg: a vállalatok és intézmények vezető posztjaiért önök szerint is úgy kell harcolni, mint a képviselői mandátumért? Hát mégis többet nyomnának a pártszemponatok a latban, mint a rátermettség és a szakértelem? Szívből örülnék, ha önök reális és kedvező válaszukkal eloszlatnák ezt a gyanúmat, melyhez dr. Borisza Gyula szerkesztőbizottsági elnök fülbemászó mondatai szolgáztatják a kísézőzenét.

Eörsi István